WPROWADZENIE DO OBRZĘDÓW CHRZEŚCIJAŃSKIEGO WTAJEMNICZENIA DOROSŁYCH fragmenty **Za:** https://opoka.org.pl/biblioteka/T/TA/TAL/kkbids/rytual_dorosli.html (dostęp 28.02.2020)	Komentarz dot. formacji **deuterokatechumenalnej** (M. Leczkowska, wersja robocza)
1. Niniejsze Obrzędy chrześcijańskiego wtajemniczenia są przeznaczone dla ludzi dorosłych, którzy już usłyszeli przepowiadanie tajemnicy Chrystusa i pod wpływem Ducha Świętego, otwierającego ich serca, świadomie i dobrowolnie szukają Boga żywego oraz wstępują na drogę wiary i nawrócenia. Dzięki Jego działaniu otrzymują duchową pomoc w czasie swego przygotowania, a we właściwym czasie owocnie przyjmą sakramenty święte. **2**. W skład tych obrzędów wchodzi nie tylko sprawowanie chrztu, bierzmowania i Eucharystii, ale również wszystkie obrzędy katechumenatu, który niegdyś odegrał wielką rolę w Kościele starożytnym, a obecnie został przywrócony i dostosowany do współczesnej działalności misyjnej we wszystkich krajach. Dlatego ze wszech miar pożądana była decyzja Soboru Watykańskiego II, aby katechumenat przywrócić, zreformować i dostosować do lokalnych tradycji[1]". **3**. (…) **Struktura wtajemniczenia dorosłych** **4**. Wtajemniczenie katechumenów dokonuje się stopniowo w społeczności wiernych, którzy przez rozważanie razem z katechumenami bogactwa misterium paschalnego i pogłębianie własnego nawrócenia swoim przykładem prowadzą ich do pełniejszej uległości Duchowi Świętemu. **5**. Obrzędy wtajemniczenia uwzględniają stopień duchowego rozwoju ludzi dorosłych, który bywa różnorodny i zależny od wielorakiej łaski Bożej, od ich dobrowolnej z nią współpracy, od działalności Kościoła oraz od warunków czasu i miejsca. **6**. Na tej drodze, oprócz okresów poszukiwania i dojrzewania (por. niżej, nr 7), istnieją "stopnie" czyli etapy. Katechumen przebywając je, przechodzi jakby przez bramy lub wstępuje na kolejne stopnie. **a)** Pierwszy stopień ma miejsce wówczas, gdy człowiek zaczyna się nawracać i pragnie zostać chrześcijaninem, a Kościół przyjmuje go jako katechumena. **b)** Drugi, gdy kandydat pod koniec katechumenatu pogłębiwszy już wiarę; zostaje dopuszczony do bliższego przygotowania do sakramentów. **c)** Trzeci, gdy po odpowiednim przygotowaniu przyjmuje sakramenty, przez które staje się chrześcijaninem. Istnieją zatem trzy stopnie, etapy lub bramy, które we wtajemniczeniu chrześcijańskim należy uważać za szczególnie ważne i doniosłe. Tym trzem stopniom odpowiadają trzy obrzędy liturgiczne. Pierwszy - to obrzęd przyjęcia do katechumenatu, drugi - wybranie kandydatów do chrztu, trzeci - sprawowanie sakramentów. **7**. Stopnie zaś prowadzą do kolejnych "okresów" poszukiwania i dojrzewania lub są przez nie poprzedzane. **a)** Pierwszy okres polega na poszukiwaniu podejmowanym przez kandydata, a ze strony Kościoła odpowiada mu działalność ewangelizacyjna i "prekatechumenat". Okres ten kończy się zaliczeniem kandydata do grona katechumenów. **b)** Drugi okres rozpoczyna się od chwili włączenia do grona katechumenów i może trwać kilka lat. W tym czasie kandydat uczestniczy w katechizacji i w obrzędach właściwych dla tego okresu. **c)** Trzeci okres, krótszy, zazwyczaj pokrywa się z wielkopostnym przygotowaniem do uroczystości paschalnych i do sakramentów, a przeznaczony jest na oczyszczenie i oświecenie kandydatów.	pkt. 1 = cel formacji podstawowej, której moment zwrotny rozumiemy jako: *„we właściwym czasie owocnie odnawiają łaskę płynącą ze chrztu świętego”*. = rola wspólnoty Okresy z pkt. 7 w naszej formacji: a) Od (pre-)ewangelizacji do obrzędu przyjęcia do deuterokatechumenatu. b) od przyjęcia do deuterokatechumenatu: formacja 10 kroków, II° ONŻ, nabożeństwo misji, kręgi biblijne i liturgiczne. c) Od początku pracy z notatnikiem „Zawieram…” (środa popielcowa) do Triduum Paschalnego w formie rekolekcji.

d) Ostatni okres, który trwa przez cały Okres Wielkanocny, poświęcony jest "mistagogii", to znaczy zarówno doświadczeniu mocy sakramentów i zebraniu ich owoców, jak i zacieśnieniu wzajemnych więzów ze wspólnotą wiernych. Istnieją zatem cztery kolejne okresy: "prekatechumenat", czyli pierwsza ewangelizacja; "katechumenat" przeznaczony na pełną katechezę; okres "oczyszczenia i oświecenia" - zmierzający do głębszego duchowego przygotowania; okres "mistagogii" - mający na celu pogłębienie życia sakramentalnego i życia we wspólnocie.	d) od Triduum paschalnego do końca formacji po III° ONŻ, zwieńczonej ORD.
8. Wtajemniczenie chrześcijan polega przede wszystkim na pierwszym sakramentalnym uczestnictwie w Śmierci i Zmartwychwstaniu Chrystusa. Ponieważ okres oczyszczenia i oświecenia przypada zazwyczaj na Wielki Post, a "mistagogia" na Okres Wielkanocny, całe wtajemniczenie chrześcijańskie powinno mieć charakter paschalny. Wielki Post ma też wywierać największy wpływ na dobre przygotowanie wybranych, a Wigilia Paschalna winna być normalnym terminem udzielania sakramentów wtajemniczenia. (…)	
A. Ewangelizacja i "prekatechumenat"	
9. Chociaż obrzędy wtajemniczenia zaczynają się dopuszczeniem do katechumenatu, to jednak okres poprzedzający, czyli "prekatechumenat", ma wielkie znaczenie i dlatego nie należy go pomijać. Jest to bowiem czas ewangelizacji, w której Kościół otwarcie i wytrwale głosi prawdę o Bogu żywym i o Jezusie Chrystusie, posłanym dla zbawienia wszystkich, aby **niechrześcijanie pod wpływem Ducha Świętego, który otwiera ich serca, uwierzyli, dobrowolnie nawrócili się do Pana i szczerze do Niego przylgnęli. On bowiem będąc drogą, prawdą i życiem, spełnia wszystkie ich duchowe oczekiwania, a nawet nieskończenie je przewyższa.**	= cel formacji I° ONŻ i 10 rozmów ewangelicznych a także ewangelizacji przed I° ONŻ
10. Z dokonanej przy Bożej pomocy ewangelizacji rodzi się wiara i początkowe nawrócenie. dzięki czemu człowiek jest gotów odwrócić się od grzechu i skłonić ku tajemnicy Bożej miłości. Na tę ewangelizację przeznacza się cały okres prekatechumenatu, aby dojrzało **prawdziwe pragnienie pójścia za Chrystusem i przyjęcia chrztu**.	To prawdziwe pragnienie powinno być wyrażone wprost (np. w formie świadectwa na spotkaniu grupy) przed obrzędem włączenia do deuterokatechumenatu. Uczestnicy powinni świadomie wybrać podjęcie drogi formacji aż do Triduum Paschalnego i znać jej orientacyjną długość i cele.
11. W tym czasie katecheci, diakoni., kapłani a także ludzie świeccy w sposób odpowiedni powinni wyjaśniać kandydatom Ewangelię oraz troskliwie pomagać aby z czystą i jasną intencją sami współpracowali z laską Bożą i aby coraz łatwiejsze stawały się ich spotkania z rodzinami i grupami chrześcijan.	
12. Konferencje Episkopatu, biorąc pod uwagę miejscowe warunki, mogą określić, oprócz właściwej dla prekatechumenatu ewangelizacji, także sposób przyjmowania ludzi skłaniających się ku chrześcijaństwu, zwanych popularnie "sympatykami". (…)	
B. Katechumenat	
14. Zasadnicze znaczenie posiada obrzęd "przyjęcia do katechumenatu". Wtedy bowiem po raz pierwszy kandydaci publicznie ujawniają Kościołowi swoje pragnienie, a Kościół, wypełniając misję apostolską, przyjmuje ich jako ludzi, którzy chcą zostać jego członkami. Bóg udziela im swej łaski, gdy w tym obrzędzie wyjawiają swoje pragnienie, a Kościół okazuje, że ich przyjmuje, i udziela im pierwszego błogosławieństwa.	
15. Na etapie poprzedzającym ten krok kandydaci powinni już przyswoić sobie zasadnicze podstawy życia duchowego i nauki chrześcijańskiej, a mianowicie: zaczątek wiary wpojonej w okresie "prekatechumenatu", pierwsze nawrócenie, decyzję zmiany życia i wejścia we wspólnotę z Bogiem w Chrystusie. Dlatego potrzebny jest też zalążek ducha pokuty, praktyka wzywania Boga i modlitwy oraz pierwsze doświadczenie wspólnoty i ducha chrześcijańskiego.	= o co animator powinien pytać w czasie spotkań na i po I° ONŻ.
16. (…) **17**. (…)	

18. Odtąd katechumeni są już "domownikami Chrystusa"[7]. Matka Kościół traktuje ich jak swoich, otacza miłością i troską, karmi słowem Bożym i użycza im pomocy płynących z liturgii. Oni sami powinni **gorliwie uczestniczyć w Liturgii słowa oraz przyjmować błogosławieństwa i sakramentalia**. (…)	= celebracje Słowa Bożego dot. 10 kroków
19. Katechumenat jest dłuższym okresem, w którym kandydaci otrzymują duchową formację oraz zdobywają wprawę w przestrzeganiu zasad chrześcijańskiej karności[9]. Dzięki temu dojrzewają ich wewnętrzne dyspozycje, ujawnione podczas przyjęcia do katechumenatu. Dokonuje się to na czterech drogach:	
1) Odpowiednia katechizacja - prowadzona przez kapłanów, diakonów lub katechetów czy innych ludzi świeckich, stopniowo ukazująca wszystkie zagadnienia wiary i moralności, dostosowana do roku liturgicznego i wsparta nabożeństwami słowa. Wiedzie ich ona nie tylko do należytej **znajomości dogmatów i przykazań, lecz także do głębokiego poznania tajemnicy zbawienia**, w której pragną uczestniczyć.	Aspekt intelektualny i przeżyciowy
2) Katechumeni ucząc się życia chrześcijańskiego w przyjaznej atmosferze, **wspomagani przykładem i pomocą poręczających oraz rodziców chrzestnych, a nawet całej wspólnoty**, łatwiej zdobywają umiejętność modlitwy i wyznawania wiary, uczą się we wszystkim zachowywać wymagania Chrystusa, w działaniu ulegać wyższym natchnieniom i pełnić miłość bliźniego aż do wyrzeczenia się siebie. Wychowani w ten sposób "nowo nawróceni wchodzą za łaską Bożą na drogę duchową, na której, mając już udział przez wiarę w tajemnicy Śmierci i Zmartwychwstania, przechodzą od starego do nowego człowieka doskonałego w Chrystusie. To **przejście pociągające za sobą stopniową zmianę myśli i obyczajów powinno się uwidaczniać w swych społecznych skutkach**, a w czasie katechumenatu powoli się rozwijać. Ponieważ Pan, któremu się wierzy, jest znakiem sprzeciwu, nawrócony człowiek doznaje nieraz rozdarcia i osamotnienia, ale również radości, której Bóg udziela bez miary".	Aspekt świadectwa wspólnoty i przykładu z życia animatora Aspekt nawrócenia = zasada Światło-Życie, której realizację powinni weryfikować animatorzy. Społeczne skutki to np. włączenie się do KWC.
3) Na tej drodze **wspiera ich Matka Kościół przez odpowiednie obrzędy liturgiczne**, które kandydatów stopniowo oczyszczają i umacniają, udzielając im Bożego błogosławieństwa. Należy z ich udziałem sprawować nabożeństwa słowa. (…)	Aspekt udziału w specjalnych obrzędach
4) Ponieważ życie Kościoła ma charakter apostolski, katechumeni powinni uczyć się współdziałania w ewangelizowaniu i czynnym budowaniu Kościoła **przez świadectwo życia i wyznawanie wiary.**	Aspekt świadectwa uczestników: i słowem, i czynem
20. Długość trwania katechumenatu zależy od działania łaski Bożej oraz od szeregu różnych okoliczności, a mianowicie od programu katechezy, od liczby katechetów, diakonów, kapłanów, od współpracy poszczególnych katechumenów, od możliwości pokrycia kosztów przyjazdu i pobytu w ośrodku katechizacyjnym oraz od pomocy lokalnej wspólnoty. Nie można więc niczego ustalać "z góry". (…)	Roztropny animator musi planować formację, jednak konieczna jest elastyczność i stałe rozeznawanie, czy dana osoba (NIE grupa, tylko osoba!) może zrobić następny krok na drodze formacji.
C. Okres oczyszczenia i oświecenia	
21. Okres oczyszczenia i oświecenia katechumenów zbiega się zazwyczaj z Wielkim Postem. Wielki Post bowiem zarówno w liturgii, jak i w katechezie liturgicznej, przez przypomnienie chrztu lub przygotowanie do niego oraz przez pokutę , przyczynia się do wewnętrznego odnowienia razem z katechumenami także wspólnoty wiernych oraz przygotowuje wszystkich do ponownego przeżycia misterium paschalnego, w które sakramenty wtajemniczenia wszczepiają poszczególne jednostki.	= sens Wielkiego Postu dla całej wspólnoty
22. Na drugim stopniu wtajemniczenia rozpoczyna się okres oczyszczenia i oświecenia przeznaczony na intensywniejsze przygotowanie ducha i serca. Na tym stopniu Kościół dokonuje "wybrania", czyli powołania i dopuszczenia tych katechumenów, którzy dzięki swym dyspozycjom stali się zdolni przystąpić do sakramentów wtajemniczenia przy najbliższym ich sprawowaniu. Nazywa się to "wybraniem", ponieważ dopuszczenie, jakiego dokonuje Kościół, opiera się na wybraniu przez Boga, w którego imieniu działa Kościół. Określa się to również "wpisaniem imion", gdyż kandydaci jako rękojmię wierności wpisują swoje imiona do księgi wybranych.	= wybierającym jest Bóg, nie animator.

23. Zanim zostanie dokonane "wybranie", wymaga się od katechumenów nawrócenia serca i zmiany obyczajów, dostatecznej znajomości nauki chrześcijańskiej oraz ducha wiary i miłości; należy również odbyć naradę nad ich zdatnością. Później, podczas sprawowania obrzędów, wyrażają oni swoją wolę, a biskup lub jego delegat wypowiada swoją decyzję wobec wspólnoty. Wynika stąd, że - sprawowany tak uroczyście - obrzęd wybrania stanowi najważniejszy moment całego katechumenatu. **24**. (…) **25**. W tym okresie przygotowanie jest jeszcze intensywniejsze i dokonuje się raczej **przez skupienie ducha niż przez katechezę**. Celem jest oczyszczenie serca i myśli przez badanie sumienia i pokutę oraz oświecenie przez głębsze poznawanie Chrystusa Zbawiciela. Dokonuje się to przez sprawowanie różnych obrzędów, a zwłaszcza przez skrutynia i obrzędy przekazywania katechumenom najstarszych dokumentów wiary i modlitwy. **1)** "Skrutynia", które odbywają się uroczyście w niedziele, zmierzają do podwójnego celu. Mają uświadomić wybranym, że to, co jest w ich sercach ułomne, słabe i złe, powinno zostać uzdrowione, a to, co jest w nich prawe, wartościowe i ,święte, winno być umocnione. Skrutynia bowiem prowadzą do uwolnienia od grzechu i szatana oraz do umocnienia w Chrystusie, który dla wybranych jest drogą, prawdą i życiem. **2)** Obrzędy "przekazania", przez które Kościół powierza wybranym najstarsze dokumenty wiary i modlitwy, to znaczy Symbol wiary i Modlitwę Pańską, prowadzą do oświecenia katechumenów. W Symbolu wiary, który przypomina wielkie dzieła Boże dokonane dla zbawienia ludzi, zostają napełnieni wiarą i radością. W Modlitwie Pańskiej głębiej poznają nowego ducha dziecięctwa, dzięki któremu, zwłaszcza podczas zgromadzenia eucharystycznego, będą Boga nazywali Ojcem. **26**. Najbliższe przygotowanie do sakramentów: **1)** Wybranych należy zachęcić do tego. żeby w Wielką Sobotę powstrzymali się, jeśli to tylko możliwe, od codziennych zajęć, a poświęcili czas na modlitwę i wewnętrzne skupienie oraz w miarę możności zachowali post[15]. **2)** Jeżeli w Wielką Sobotę odbywa się zebranie wybranych, można podczas niego sprawować obrzędy bezpośrednio przygotowujące, np. oddanie Symbolu, obrzęd "Effeta", wybór chrześcijańskiego imienia oraz namaszczenie olejem katechumenów, jeżeli jest przewidziane. **D. Sakramenty wtajemniczenia** **27**. Sakramenty te, czyli chrzest, bierzmowanie i Eucharystia, stanowią ostatni stopień. Gdy wybrani osiągną go. otrzymują odpuszczenie grzechów, zostają zaliczeni do ludu Bożego, dostępują przybrania za synów Bożych, zostają przez Ducha Świętego wprowadzeni w obiecaną pełnię czasów a dzięki ofierze i uczcie eucharystycznej otrzymują przedsmak dóbr królestwa Bożego. (…) **E. Okres "mistagogii", czyli pogłębionego wtajemniczenia** **37**. Po przejściu tego ostatniego stopnia cała wspólnota razem z nowo ochrzczonymi przez rozważanie Ewangelii, uczestnictwo w Eucharystii i uczynki miłosierdzia postępuje w głębszym poznaniu misterium paschalnego i usiłuje coraz lepiej urzeczywistniać je w praktyce życia. Jest to ostatni okres wtajemniczenia, czyli okres "mistagogii" neofitów. **38**. Pełniejsze i bardziej owocne pojmowanie "misteriów" staje się udziałem neofitów dzięki pogłębionej katechezie, a zwłaszcza doświadczeniu wynikającemu z przyjętych sakramentów. Nowo ochrzczeni doznali odnowienia duszy, w sposób bardziej wewnętrzny zakosztowali dobroci słowa Bożego. złączyli się z Duchem Świętym i przekonali się, jak dobry jest Pan. Z tego doświadczenia właściwego chrześcijanom, które pogłębia się przez praktykę życia, czerpią oni nowe zrozumienie wiary, Kościoła i świata.	Pkt. 23 zawiera kryteria dopuszczenia do obrzędu wezwania po imieniu, postuluje konieczność weryfikacji wiary uczestnika przez animatora (spotkanie w grupie ze świadectwami? rozmowa indywidualna?) oraz spotkanie animatorów nad „zdatnością” kandydatów. Rytuał skrutyniów zawarty jest w księdze Obrzędów Chrześcijańskiego Wtajemniczenia Dorosłych. Opiera się na ewangeliach III, IV i V ndz Wielkiego Postu roku A. Najodpowiedniej jest realizować skrutynia dla Wybranych w ramach niedzielnej parafialnej Eucharystii (w formie dostosowanej do grup już ochrzczonych). Możliwa jest też organizacja skrutyniów wspólnych dla diecezji. Obrzęd „przekazania” w naszej formacji zawiera się w nabożeństwie przyjęcia do deuterokatechumenatu. Dla realizacji zaleceń z pkt. 26 służy forma Triduum Paschalnego w formie rekolekcji.

39. Nowa praktyka przystępowania do sakramentów zarówno ułatwia zrozumienie Pisma św. , jak i do tego stopnia powiększa wiedzę ludzi oraz wzbogaca ducha wspólnoty, że dla neofitów łatwiejsze i pożyteczniejsze staje się współżycie z resztą wiernych. Okres "mistagogii" ma doniosłe znaczenie. W tym okresie neofici przy pomocy rodziców chrzestnych powinni wejść w bardziej zażyłe związki z wiernymi, przekazać im **świeże spojrzenie na sprawy wiary** i dostarczyć nowych pobudek dla jej ożywienia. **40**. Zasadnicze znaczenie tego okresu dla neofitów wypływa z ich osobistego przeżywania sakramentów świętych i z doświadczenia wspólnoty. Szczególną rolę podczas "mistagogii" spełniają tzw. "Msze dla neofitów", czyli Msze niedziel paschalnych, ponieważ oprócz łączności ze wspólnotą i uczestnictwa w sakramentach nowo ochrzczeni odnajdują w nich, zwłaszcza w roku "A", czytania szczególnie do nich się odnoszące. Dlatego na te Msze razem z nowo ochrzczonymi i ich rodzicami chrzestnymi należy zapraszać całą wspólnotę. Teksty tych Mszy można wykorzystać również wtedy, gdy inicjacja odbywa się poza Okresem Wielkanocnym.	Być może, warto skorzystać z odnowienia wiary uczestników po Triduum Paschalnym, wspólnie z nimi rozeznając niektóre sprawy wspólnoty i przyjmując ich pomoc w diakoniach.
Posługi i obowiązki **41**. Oprócz tego, co powiedziano we Wprowadzeniu ogólnym (nr 7), lud Boży reprezentowany przez Kościół lokalny powinien zawsze rozumieć i okazywać, że wtajemniczenie dorosłych jest jego sprawą i że stanowi zadanie dla wszystkich, którzy przyjęli chrzest[16]. Wypełniając zatem swoje apostolskie powołanie, musi zawsze być całkowicie gotowy do okazywania pomocy tym, którzy szukają Chrystusa. Wśród różnorodnych warunków życia codziennego, podobnie jak przy spełnianiu posługi apostolskiej, **na każdym uczniu Chrystusa, stosownie do jego możliwości, spoczywa obowiązek rozkrzewienia wiary**. Dlatego winien pomagać kandydatom i katechumenom przez cały czas trwania wtajemniczenia, a więc w okresie prekatechumenatu, katechumenatu i mistagogii. W szczególności zaś: **1)** W okresie ewangelizacji i prekatechumenatu wierni powinni sobie uświadomić, że apostolstwo Kościoła i wszystkich jego członków zmierza przede wszystkim do ukazania światu słowem i czynem ewangelicznego orędzia Chrystusa i do udzielenia mu Jego łaski. **Powinni zatem chętnie ujawniać ducha wspólnoty chrześcijańskiej, wprowadzać kandydatów do swoich rodzin i dopuszczać do rozmów prywatnych, a nawet włączać do niektórych zespołów w ramach wspólnoty.** **2)** Jeśli tylko mogą, **powinni uczestniczyć w obrzędach katechumenatu** i brać czynny udział w odpowiedziach, modlitwach, śpiewach i aklamacjach. **3)** W dniu wybrania, powinni w sposób właściwy dać **sprawiedliwe i roztropne świadectwo o katechumenach**, ponieważ chodzi tu o powiększenie wspólnoty. **4)** Podczas Wielkiego Postu, to znaczy w okresie oczyszczenia i oświecenia, **winni pilnie uczestniczyć w obrzędach skrutyniów** i w obrzędach przekazania oraz dawać katechumenom przykład własnej odnowy w duchu pokuty, wiary i miłości. Szczególnie powinno im zależeć na odnowieniu obietnic chrztu w czasie Wigilii Paschalnej. **5)** W okresie "mistagogii" winni uczestniczyć we Mszach dla neofitów, **okazywać im miłość i pomoc**, aby ci tym pełniej poczuli się członkami wspólnoty ochrzczonych. (…)	Analogicznie: wprowadzanie kolejnych uczestników na drogę deuterokatechumenatu jest sprawą całej wspólnoty. Wyraża się to m.in. w życzliwym przyjmowaniu nowych osób do wspólnoty (nawet jeśli „chcemy” uczestników w innym wieku niż ci, którzy przychodzą), na obecności wielu osób na nabożeństwa i celebracjach oraz na priorytetowym traktowaniu posługi animatora grupy deuterokatechumenalnej (tj. wspólnota powinna zapewnić tworzenie i prowadzenie takich grup przed zabezpieczeniem innych posług).
45. Do zadań kapłanów, oprócz zwykłego posługiwania przy sprawowaniu sakramentów chrztu, bierzmowania i Eucharystii, należy także osobista duszpasterska troska o katechumenów, zwłaszcza o tych, którzy zdradzają pewne niezdecydowanie i niepokój. Kapłani są zobowiązani do zapewnienia im katechezy przy pomocy diakonów i katechetów. Wyrażają zgodę na wybór chrzestnego, chętnie wysłuchują i wspomagają chrzestnych. Podczas spełniania wszystkich obrzędów wtajemniczenia powinni czuwać, aby te obrzędy odbywały się w sposób godny i z uwzględnieniem przyjętej adaptacji (por. nr 67). (…)	= rola moderatora i odpowiedzialnych we wspólnocie

Czas i miejsce wtajemniczenia **49**. Duszpasterze winni sprawować obrzędy wtajemniczenia w taki sposób, aby udzielanie sakramentów odbyło się w Wigilię Paschalną, a obrzęd wybrania - w pierwszą niedzielę Wielkiego Postu. Pozostałe zaś obrzędy należy rozłożyć, uwzględniając wyżej podane wskazania (nry 6-8,14-40). Jednakże dla ważnych względów natury duszpasterskiej można przebieg wszystkich obrzędów ustalić inaczej, jak zresztą będzie o tym mowa niżej (nry 58-62).	Rozłożenie obrzędów w formacji deuterokatechumenalnej jest takie samo.
A. Czas właściwy, czyli zwyczajny **50.** Co do czasu sprawowania Obrzędu przyjęcia do katechumenatu należy zachować następujące zasady: **1)** Nie należy tego czynić zbyt wcześnie. Trzeba zachować konieczny okres czasu, aby kandydaci, stosownie do swoich dyspozycji i warunków, mogli okazać gotowość przyjęcia zaczątków wiary i ujawnić pierwsze oznaki nawrócenia (por. wyżej, nr 20). **2)** Tam, gdzie zwykle bywa większa liczba kandydatów, należy poczekać, aż utworzy się grupa dostatecznie duża dla przeprowadzenia katechezy i obrzędów liturgicznych. **3)** Dobrze będzie wyznaczyć w ciągu roku dwa lub w miarę potrzeby trzy dni lub terminy bardziej wskazane dla zwyczajnego sprawowania obrzędów.	Obrzęd ten ma miejsce po odbyciu 10 rozmów ewangelicznych po I° ONŻ. Ze względu na fakt, że do grupy deuterokat. nie mogą dołączać już osoby z zewnątrz, grupa dostatecznie duża to min. 4 osoby.
51. Obrzęd wybrania kandydatów do chrztu, czyli wpisania imienia, sprawuje się normalnie w pierwszą niedzielę Wielkiego Postu. Jeżeli jest to wskazane, można go nieco przyspieszyć lub nawet przełożyć na dzień powszedni.	Obrzęd ten ma miejsce na diecezjalnym dniu wspólnoty w obecności biskupa.
52. "Skrutynia" sprawuje się w 3., 4. i 5. niedzielę Wielkiego Postu, a w razie potrzeby w inne niedziele Wielkiego Postu lub nawet w dni powszednie bardziej stosowne. Należy sprawować trzy "skrutynia". Jednakże ze względu na jakieś poważne przeszkody biskup może zwolnić od jednego lub w szczególnie niesprzyjających okolicznościach, nawet od dwóch. Jeżeli ze względu na brak czasu przyspiesza się obrzęd wybrania, wówczas wcześniej wyznacza się również pierwsze skrutynium. W tym przypadku jednak trzeba zwrócić uwagę, aby "okresu oczyszczenia i oświecenia" nie przedłużać ponad osiem tygodni.	W naszej formacji nie zdarza się przesunięcie okresu oczyszczenia i oświecenia także zachować należy zwyczajne terminy skrutyniów.
53. Obrzędy przekazania odbywane po skrutyniach od starożytności należą do okresu oczyszczenia i oświecenia, ale sprawuje się je w ciągu tygodnia. Symbol wiary przekazuje się w tygodniu po pierwszym skrutynium, a Modlitwę Pańską - po trzecim. Jeżeli jednak chodzi o podyktowane względami duszpasterskimi wzbogacenie liturgii okresu katechumenatu, można obrzędy przekazania przenieść i sprawować je w czasie katechumenatu w charakterze "obrzędów przechodzenia" (por. nry 103 i 125-126).	Treść drogowskazów przekazana jest uczestnikom w czasie przyjęcia do deuterokatechumenatu.
54. Jeżeli w Wielką Sobotę wybrani nie pracują (por. wyżej, nr 26) i odbywa się ich zgromadzenie, można na nim dokonać obrzędów, które stanowią bezpośrednie przygotowanie. (…)	= Triduum Paschalne w formie rekolekcji. Niektóre z tych obrzędów są zarezerwowane wyłącznie dla katechumenów i nie mają miejsca w czasie Triduum, inne są dostosowane.

Powyższe opracowanie ma charakter roboczy.

Jeśli coś należy dodać, wyjaśnić lub poprawić, pisz na **deuterokatechumenat.wwa@gmail.com**